

ČVUT

Fakulta architektury

15127 – ústav navrhování I

Vedoucí ústavu: prof. Ing. arch. Ján Stempel

Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer, Ph.D.

Bakalářskou práci vypracoval: Ekaterina Miagchenkova

Název diplomové práce: Malometrážní byty s ateliery, Vrbenského 1551/30, Holešovice, 17000 Praha 7

OPONENTURA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

V bakalářské práci autorka Ekaterina Miagchenkova řeší v městském prostředí pražských Holešovic novostavbu s galerií a patnácti mezonetovými byty, z nichž každý je přímo propojen s vlastním ateliérem. Nynější aktuálně žádaná úzká vazba individuálního bydlení s pracovištěm přináší náměty na nová řešení vztahu soukromého a sdíleného prostředí. V takto pojatém bytovém domě vyvolává přístup širšího okruhu lidí do ateliérů potřebu nové definice míry soukromí.

Zvolené situování reaguje na skutečnost, že se v této části Holešovic, ve velmi atraktivním městském prostředí, stále nacházejí nevyužité plochy předurčené pro obytnou zástavbu. Mají snadno dostupnou občanskou vybavenost, dobrou dopravní obslužnost i napojení na stávající inženýrské sítě. Doposud jsou využívány pouze pro živelné odstavování vozidel bez urbanistické koncepce. Zastavování těchto ploch objekty pro bydlení, jež je navíc spojené s pracovním prostředím, ve svých důsledcích šetří půdu a zdroje.

Autorka v práci prověřuje reálnost tohoto předpokladu.

Práce obsahuje studii k bakalářské práci a následné rozpracování dohodnuté části do stupně projektové dokumentace pro stavební povolení. Zcela chybí analytická část, jež by se zabývala vývojem této lokality a její návazností na urbanistickou strukturu celého hlavního města.

Navržená novostavba je součástí koordinovaně projektovaného uzavřeného městského bloku. Zvolený urbanistický koncept s výškovým akcentem v nároží, s využitím parteru pro nebytové funkce, s podzemními garážemi uprostřed propojenými s jednotlivými objekty po obvodu má řád, správně reflektuje charakter městské struktury, významně obohacuje veřejný prostor. Autorka nový objekt s adekvátní kubaturou i výškovým měřítkem harmonicky do tohoto bloku včleňuje.

Soustředění většího počtu bytů vybavených ateliéry do jednoho objektu je téma celkem nové. Historicky, zejména ve srovnatelné blokové zástavbě bytových domů z 2. poloviny 19. století a ze století 20., bývaly ateliéry doplňkovým stavebním programem využívajícím méně atraktivní části domů, nebo prostory nesplňující kritéria pro byty, tedy suterény a obtížněji dostupná podkroví. Jejich počet v domě byl omezen a tím i počet případných návštěvníků těchto prostor. Rovněž byla pro ateliéry typická jistá unikátnost. Nyní má tento pojem širší obsahovou náplň, je spojován s různými pracovními činnostmi a je možné, že tyto prostory by mohly být oblíbené.

Navržené společné prostory domu jsou řešeny racionálně. Umístění komunikačního jádra, vertikální vrstvení obytných mezonetových bytů s vlastními ateliéry v navazujících podlažích je principiálně správné. Zpřístupnění jednotlivých bytů i ateliérů z chodeb navazujících na výstupy z hlavního schodiště ob jedno podlaží taktéž. Koncepce propojení bytové části s ateliérem, vždy ve vyšší úrovni, je zajímavé.

Vyslovuji jednu drobnou technickou výhradu k jinak zdařile koncipovaným společným prostorám. Navržené hlavní schodiště nesplňuje požadované parametry Pražských stavebních předpisů ohledně vztahu součtu šířky a dvojnásobné výšky schodišťových stupňů.

Navržené dimenze jednotlivých místností v každém mezonetovém bytě, zejména převýšení prostoru jak v části bytové, tak v části ateliérové, vyvolávají dojem přehnané velkorysosti.

K detailnímu řešení jednotlivých mezonetových bytů mám několik připomínek. Obytný prostor není oddělen od WC a od koupelny s klozetem dvojími dveřmi, ani v nižší ani ve vyšší úrovni mezonetu. Ve WC v místnostech 2.13 až 2.53 a 6.13 až 6.53 při otevírání vstupních dveří dovnitř není navržených 1300 mm dostatečnou délkou prostoru a není zřejmé umístění montážního prvku pro závěsný klozet. Téměř u všech koupelen a WC těsné osazení dveřních zárubní u boční zdi neumožňuje standardní plné otevření dveřního křídla na 90°. V místnostech 2.38 a 2.48 navržená světlá výška ve snížené části pouze 1,9 m nesplňuje požadavek na její minimální parametry. Není rovněž zřejmé zastíňování velkých prosklených ploch na jižní straně směrem do vnitrobloku. Ve výkresech chybí řada kót přesně vymezujících polohu konstrukcí.

Předkládám ke zvážení, zda menší světlou výšku průchodu z obytného prostoru na balkon by nebylo vhodné sjednotit s ostatními interierovými dveřmi.

Námětem k polemice je volba fasádních výplní a měřítko fasád navržené novostavby. Výrazné fasádní velkoformátové nečleněné výplně s vertikálním posunem křídla jsou v českém prostředí používány vzácně, jsou v této velikosti exklusivní, drahé, jejich umývání při navrženém umístění si majitelé bytů nemohou provádět sami. Jak je vidět na vizualizacích z exteriéru, fasády s těmito výplněmi otvorů ve srovnání s měřítkem navržených sousedících obytných staveb nepůsobí přesvědčivě.

Zdařilé je materiálové i barevné řešení interieru, jak společných prostor, tak interieru mezonetového bytu.

Vizualizace exteriéru považuji za průměrné, záběr z ulice Vrbenského vyvolává dojem, že podélný sklon jak chodníku, tak i komunikace, je výrazně větší než normou limitovaných 8,33 %, ale i než s výjimkami přípustných 12,5 % a záběr nepůsobí přirozeně. Mezi vizualizacemi chybí zákres novostavby do fotografie, jenž by názorněji zdokumentoval začlenění navrženého objektu do okolí.

Bakalářskou práci hodnotím celkově známkou **C**.

Ing. arch. Jan Alinče

Červen 2021